



C/2024/3621

17.6.2024

Skarga wniesiona w dniu 2 kwietnia 2024 r. – Novis/Komisja

(Sprawa T-185/24)

(C/2024/3621)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Novis Insurance Company, Novis Versicherungsgesellschaft, Novis Compagnia di Assicurazioni, Novis Poistovňa a.s. (Bratysława, Słowacja) (przedstawiciele: A. Börner i S. Henrich, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2024) 810 wersja ostateczna z dnia 2 lutego 2024 r. potwierdzającej odmowę dostępu do niektórych dokumentów; oraz
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa strony skarżącej do dostępu do informacji i dokumentów na podstawie art. 15 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”), art. 42 TFUE oraz rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, ponieważ strona pozwana niesłusznie odmówiła udzielenia dostępu do odpowiednich dokumentów na podstawie wyjątku przewidzianego w art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia nr 1049/2001. Wyjątek dotyczący ochrony postępowań sądowych nie ma zastosowania. Pozwana nie mogła zatem powołać się na ten przepis w celu odmówienia dostępu do istotnych dokumentów.

Pozwana błędnie zinterpretowała i zastosowała przesłanki wyjątku, co potwierdza orzecznictwo dotyczące dostępu do dokumentów, które nie zostały sporządzone w ramach postępowania sądowego. W szczególności pozwana nie przedstawiła wystarczających wyjaśnień co do istnienia właściwego postępowania sądowego, w ramach którego odesłanie prejudycjalne powinno być szczególnie prawdopodobne, istotnego związku między żądanymi dokumentami a krajowym postępowaniem sądowym oraz nie wykazała i nie wyjaśniła, dlaczego ujawnienie każdego żądanego dokumentu stanowiłoby konkretne i hipotetyczne naruszenie równości broni stron postępowania sądowego.

Ponadto decyzja pozwanej stanowi naruszenie właściwych ustaw i praw skarżącej, ponieważ nie uznała ona, że dostęp do żądanych dokumentów powinien zostać udzielony ze względu na nadrzędny interes publiczny uzasadniający ujawnienie.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przysługującej skarżącej prawa dostępu do informacji i dokumentów, ponieważ strona pozwana niesłusznie odmówiła dostępu do istotnych dokumentów na podstawie wyjątku przewidzianego w art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001.

Pozwana nie może skutecznie powoływać się na wyjątek dotyczący ochrony celów dochodzenia, ponieważ w chwili wydania przez nią decyzji o odmowie dostępu do żądanych dokumentów nie toczyło się żadne dochodzenie. Pozwana nie może uzasadniać odmowy dostępu wyłącznie na podstawie ewentualnych przyszłych dochodzeń. Pozwana nie może również twierdzić, że jakiegokolwiek dochodzenie (aktualne lub potencjalne) byłoby poważnie zagrożone w przypadku ujawnienia. Pozwana nie przedstawiła wystarczających wyjaśnień na poparcie takich obaw oraz brak jest rzeczywistego ryzyka naruszenia dochodzenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

Nawet gdyby wyjątek miał zastosowanie (czemu się zaprzecza), nie można odmówić dostępu do odpowiednich dokumentów ze względu na nadrzędny interes publiczny uzasadniający ujawnienie.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa dostępu do informacji strony skarżącej, ponieważ strona pozwana bezprawnie odmówiła dostępu do istotnych dokumentów na podstawie wyjątku przewidzianego w art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1049/2001.

Pozwana nie może powoływać się na wyłączenie dotyczące ochrony procesu podejmowania decyzji przez instytucję, ponieważ każda właściwa decyzja została już wydana, jeżeli dokumenty te nie zostały sporządzone lub otrzymane na użytek wewnętrzny, a pozwana nie wyjaśniła w wystarczający sposób, dlaczego ujawnienie poważnie naruszyłoby proces podejmowania decyzji przez pozwaną.

Nawet gdyby wyjątek miał zastosowanie (czemu się zaprzecza), nie można odmówić dostępu do odpowiednich dokumentów ze względu na nadrzędny interes publiczny uzasadniający ujawnienie.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa Unii Europejskiej, w szczególności przysługującego skarżącej prawa dostępu do informacji i dokumentów, ponieważ strona pozwana naruszyła ogólną zasadę proporcjonalności ustanowioną w art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001 i obowiązek uzasadnienia.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia przysługującego skarżącej prawa do dostępu do mających istotne znaczenie dla skarżącej akt sprawy strony pozwanej na mocy art. 41 ust. 2 lit. b) karty.

Decyzja pozwanej narusza prawo Unii Europejskiej, ponieważ skarżąca ma prawo dostępu do odpowiednich dokumentów również w odniesieniu do akt jej dotyczących, ponieważ przedmiotowe dokumenty dotyczą dochodzeń zakończonych zgodnie z art. 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 ⁽²⁾, co spowodowało bezpośrednie i podstawowe konsekwencje dla skarżącej.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. 2010, L 331, s. 48).